

ARANYOSVIDÉK.

Torda-Aranyosmegye közigazgatási, közmívelődési, társadalmi heti lapja és a Torda-aranyosmegyei gazdasági egyesület hivatalos közlönye.

ELŐFIZETÉSI DIJ:
 Egész évre 6 frt.
 Fél évre 3 frt — kr.
 Negyed évre 1 frt 50 kr.
 Megjelenik minden vasárnap.

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS LAPJULAJDONOS:
K. WERESS SÁNDOR.
 Szerkesztői szállás és kiadóhivatal, Hiduteza 32.

H I R D E T É S I D I J.
 Arszabály szerint.
 Kéziratok nem adatnak vissza.

A mezei gazdálkodásnál szereplő tókékról.

(Folytatás.)

III. Állandó javítások és telkesítések.

A telek nem termelő, de azért hasznos és a termelést közvetve nagy mértékben elősegítő alkatrészéhez tartoznak még a különféle vízi építmények, utak, hidak, kutak s más itató helyek, különféle árkok, töltések, parterősítvények, határjelek stb. . . melyeket szintén nem szabad figyelmen kívül hagyni, mivel néha igen nagy összeget képviselnek.

A víziépítmények közül felemlíthető az emberek és állatok számára nélkülözhetetlen ivóvíz biztosítására szükséges különféle szerkezetű kútak és vízvezetékek; vízhiány esetén az eső és hóviz felfogására készített különféle

viztartók; kertek és rétek öntözésére, továbbá a felesleges és ártalmas vizek levezetésére szolgáló vízművek; végül töltések, gátok, zsilipek és különféle parterősítvények, melyek a telek értékes részét vízáradások és elmosatások ellen védik.

Az utak és hidak a közlekedés fenntartására szintén szükségesek, miért azok jókarban való tartásáról a gazdának kiválóan kell gondoskodni, mert a rossz utak késleltetik a munkát, nagyobb erő alkalmazását teszik szükségessé, továbbá állatkinzással, szerszám- és eszközrongálással jár. Arra is kell vigyázni, hogy az utak kijelölt iránya megtartassék, s hogy az utakat csak az arra jogosítottak használják. Ép így jókarban tartandók a határárkok, töltések vagy egyéb határjelek is, mert ez által a szomszédok perlekedései ellen biztosíthatjuk magunkat.

IV. Terméketlen telekrészek.

Majd minden gazdaságban léteznek kisebb-nagyobb terek, melyek parlagon hevernek és semmi hasznot nem nyújtanak, milyenek pl. a kopár sziklák, kövecses talaju meredélyek, elhagyott agyag, kavics stb. bányák, téglavető helyek, tüzegtelepek, vizmosások, futó, homokos területek, mocsárok, lápok stb. Az ilyen terek közül azokat, melyek aránylagos költséggel termelő állapotba hozhatók és átalakításuk későbbi hátránnyal nem jár, átalakítani és javítani ajánlatos.

V. Jogok és kötelezettségek.

Az 1848-ik évig hazánkban a főúri, nemesi és parasztbirtokosok között jogi tekintetben is nevezetes különbségek léteztek, a mennyiben amazokkal különféle előnyök és kiváltságok, a paraszt vagy jobbágyi birtokkal pedig

AZ „ARANYOSVIDÉK“ TÁRCZÁJA

Segesvárnál.

Olyan néma hegy, völgy, tájék
 Mintha temetőbe járnék;
 Hegy oldalán, völgy mélyiben
 Itt is, ott is vitéz pihen.

Mindenütt egy-egy hős porlad . . .
 Hát ő melyik bokor alatt?
 Elszort csontját összeszedve
 Valjon hol tették a földbe?

Ha kérdem a sötét fenyőt,
 Busan mondja: „itt láttam őt“
 Lejebb a tölgy azt feleli:
 „Cseréget én adtam neki.“

Futó patak is válaszol,
 De válasza szomorun szól:
 „Itt mosta meg véző sebét,
 Én tudattam feleségét.“

Hogy meghalja a bokorból
 A kis madár eképen szól:
 „É szomorú bánatos dalt
 Ő zohogta mikor meghalt.

És a vízág a völgy ölen:
 „Sirja hantján fakadtam én;
 A vitézek hőös sirján
 Világzabadság hajnalán.

Olyan néma hegy, völgy, tájék,
 Mintha temetőbe járnék;
 Bis temető, holtak hona
 É vidéknek minden dombja.

FERENCZ SAMU.

Vészjelző.

— Irta: Garsin Vszevolod. —

Később az asszonyok is találkoztak egymással, Simon felesége Arjina, köszönt a szomszédasszonynak. De ez se igen beszélt sokat, hanem ment a dolgára. Meglátta egyszer Simon is és kérde tőle: Mond csak, menyecske, miért olyan szótalan a te urad? Az asszony egy ideig csak hallgatott, s aztán így szólt:

Hát miről is beszélgetne ő veled? Mindenki a maga módja szerint . . . Eredj isten hírével.

Mégis, úgy egy hónap múlva összebarátkoztak. Simon meg Vazul, többször összejöttek a töltésen, leültek a kavics szélére, pipára gyujtottak, s el-elmésélgettek egymásnak életük történetéről.

Vazul még egyre sokat hallgatott, de Simon sokat beszélt az ő falujáról és hadjárataról.

Bizony, bizony sok baj ért már engem ez életben, hidd el sok baj, de szerencsét nem adott az isten.

Bizony, ugy ez Stepanyes Vazul.

De Stepanyes Vazul kiverte a pipáját a vágányon fölállt és így szólt:

Nem a sors intézi a mi életünket — azt mondom én kendnek — hanem az emberek. Nincs a világon vérszomjasabb és gonoszabb állat az embernél. A farkas a farkast nem eszi meg, de egyik ember a másikat elevenen falná fel.

De testvér a farkas bizony megeszi a farkast, ilyent hát ne mondj. A csak éppen a számba akadt, hát kimondtam. De mindegy, nincs kegyetlenebb teremtes az embernél. Ha nem volnának az emberek olyan gonoszak és kapzsiak, legalább meglehetne élni.

Mindenik csak azon van, hogy mi módon fogja meg és törje össze a másikat.

Simon elgondolkozott, s aztán így szólt.

Nem tudom, testvér — meglehet — tán

ugy van; de akkor ezt is bizonyosan az isten rendelte így. Ha te így gondolkozol mondá Vazul — akkor mit beszélgetünk itt tovább? Ha egyszer minden ferdeséget az Istenre háritasz, magad pedig meglegedetten ülsz és türsz — akkor testvér az olyan élet nem embernek való, hanem baromnak, úgy bizony.

Megfordult és elment, a nélkül, hogy köszönt volna. Simon is fölállt. Szomszéd kiáltott utána, hát miért káromkodott? de a szomszéd oda sem hederített, csak ment tovább.

Simon sokáig nézett utána, míg csak Vazul egy hajlásnál egészen el nem tűnt. — Ekkor hazament, s így szólt a feleségéhez: „Nó Arjina, van nekünk egy szomszédunk, de az nem ember, hanem puskapor.“ De azért a két bakter nem czivakodott, találkoztak azután is még többször és csak úgy elbeszélgettek egymással, mint azelőtt, ugyan arról a dolgról.

— Eh, testvér, ne volnának csak az emberek olyanok. . . Ne üldögnélnek mi csak ezekben a bakter-ruhákban — mondá Vazul. — Mi bajod az örházzal? Hisz meglehet abban élni.

— Meglehet élni, meglehet élni . . . eh! Elég sokat éltél, s mégis keveset tanultál a világból; sokat néztél, de keveset láttál. Hát élet egy szegény ember élete, akár ebben az örházban, akár más hol, mond? Hát nem megnyuznak téged azok a sintérek? Kiszivnak belőled minden erőt, s ha megvénülsz kidobnak, amint kidobják a moslékot, hadd falja fel a disznó. Mennyi a fizetésed? Kevéske biza az, Stepanyes Vazul. Tizenkét rubel. Nó az enyém tizenhárom és fél. De azt kérdem én tőled, hogy mért van ez így? Szabályszerint, a kormánytól mindnyájunknak egyformán teljes tizenöt rubel jár ki havonként azonfölül fűtés meg világítás. Már most azt kérdem én: mért van mégis, hogy te tizenkettőt, én meg tizennegyedet kapok? És ki szabta ezt így? . . . Te pedig erre azt mondod, hogy meglehet élni? Érts meg jól, nem arról a fél, vagy három rubelről beszélek. Ha meg-

különbéle megszorítások és terhek voltak egybekapcsolva. Az 1848-iki törvények azonban a jogegyenlőség alapján e különbségeket megszüntették s ma már minden gazda, — ha csak saját akarata folytán birtokát különféle kötelezettségekkel meg nem terhelte, — ura saját földjének, azt belátása szerint használhatja és tetszés szerint intézkedhetik vele (kivéve az 1879-iki erdőtörvény 2-ik és 17-ik paragrafusok megszorítását és a hitbizományi birtokokat).

A tulajdonjog teljes élvezete mellett azonban, mint állandó teher minden telekkel kapcsolatban vannak az országos, megyei és községi adók, közmunkabeli terhek stb., melyek minden telket aránylag egyformán terhelnek, de ezeken kívül még némely telekkel bizonyos, törvény által biztosított kegyuri és magántermészetű ugynevezett szolgálmi jogok és terhek is vannak egybekapcsolva, melyek alapján mások előnyére gazdaságunkon valamint pl. legeltetést, vadászatot, fáizást, átjárást stb. tűrni tartozunk, vagy mások hátrányára ilyesmit mi gyakorolhatunk.

A telekkel járó ezen jogok és terhek állapotáról a telekkönyvből biztos tudomást kell szerezni, nehogy valaki felettünk illetéktelen jogokat gyakoroljon, vagy mi saját jogainkat kihasználatlanul hagyjuk, annyival is inkább mivel ezek az elévülés által megszü-

fizetnék is mind a tizenötöt... A múlt hónapban benvoltam az állomáson és látlam az igazgatót, a hogy keresztülutazott. Micsoda tiszteletet tettek neki! külön vagonban ült és és úgy utazott. Nem, bizon nem maradok én itt sokáig; elmegyek, majd csak találkozik valahol valami.

— Hová mennél Stepánycs? Sohse tedd; itt már megvan a házikód, jó meleg, van egy kis földcskéd is hozzá, a feleséged is jó dolgos asszony...

— Földcském! Nó hiszen csak látnád azt az én földcskémemet. Nincs azon egy szál termés se. A tavasszal beültettem káposztával, és a hogy az útmester egyszer arra megy: „Hát ez ni micsoda?” kérdi. Minden jelentés nélkül? Hol van rá az engedély? Kikapárod, hogy még nyoma se maradjon! Részeg volt. Más alkalommal még egy szót se szolt, s egyszerre csak észébe jut, hogy... „Három rubel büntetés!”...

Vazul elhallgatott, elővette pipáját és lassan szolt:

— Mindez még megjárna ha én halálosan megbántottam volna.

— Nem szomszéd te ugyan mérges természetű vagy hidd el.

— Nem a, nem vagyok én mérges, csak ki szoktam az igazat mondani. Hanem megkapja azért ő még én tőlem a magáét. Magánál a kerületi főnöknél teszek panaszt. Majd meglátja ő még!

Csakugyan panaszt is tett.

Egy izben a kerületi főnök a vonalat vizsgálva ott utazott keresztül. Nagy urakat vártak Pétervárról, akik három nap mulva erre voltak utazandók a fölülvizsgálást eszközölni és így az ő megérkezéskor előtt helyére megy rendbehozni mindent. A töltést felöntötték, kisimitották, a talpfákat jól megvizsgálták, a kapesokat megerősítették, a srófokat meghuzták, az oszlopokat újra festették és az átjárókat sárga homokkal hintették be mindent. Még a vén bakterné is kiküldte öregét a füvet megnyesni. Simon egész héten dolgozott mindent rendbeszedett, a kaftányát megigazította és kitisztogatta és a sárga pléhlemezt, melyen a szám ki van vésvé, tégladarabbal

nek s a telek értéke is e szerint emelkedik vagy csökken.

H I R E K.

— **Ujjonozás.** A jelen évi ujjonozás következő sorrendben fog megejtetni: Maros-Ludason: Márczius 16., 17., 18. Felvinczen 21., 22. Tordán 24-től április 2-ig. Topánfalván április 28., 29., 30-án. Mint polgári elnök Rédiger Béla h. alispán, akadályozása esetén Czigerián János I. aljegyző fogja vezetni. Az egész megye összes katonakötelezetteinek száma 2427.

— **A torda városi tagosítási tárgyalásban** eljáró bíró Mikó Imre a következő végzést bocsátotta ki a működő mérnök részére: Torda város határának általános tagosítása ügyében a tagosításra vonatkozó összes műszaki munkálatokat működő mérnök urnak azzal a felhívással adom ki, hogy a még folyó évi július hó 6-án eljáró bíróság átvett műszaki munkálatok alapján a jogerős ítéleteknek s feleknek a 10267—1891. számú végzés folytán — jogerejű megállapodásainak megfelelőleg a tagosítás új térképét az új birtokállomány földkönyvét és birtokíven, valamint a régi s a tagosítás folytán nyert új birtok összehasonlítási okiratát (combitorium) 1892-ik évi július hó 14-ikéig elkészíteni s eljáró bírósághoz illetve kir. törvényszékhez beterjeszteni sziveskedjék. — Erről az intézkedésről összes érdekelteket azzal a megjegyzéssel értesítem, hogy az új kiosztási műszaki munkálatok beadására kitűzött határidőnél, mint a harmadbírói ítélet vételének napjától számított egy évi határidő utolsó napjánál rövidebb határidőt azért nem lehetett kitűzni, mert erre nézve működő mérnök és érdekeltek közt kötött szerződésben már megállapodás jött létre.

ügy kifényesítette. hogy ragyogott, mint a tükrök. De Vazul is dolgozott. Jött aztán a kerületi főnök egy drezinán, melynek négy munkás hajtotta a forgóját, szinte sivitott mint a kis szekér és vagy husz verszet rohant óránként hogy a kerekek is nyikorogtak belé Odaér a Simon órháza elibe. Simon előgrik és katonásan jelenti a „raportot.” Mindent rendjében találtak.

— Régóta vagy már itt? kérdi tőle a főnök.

— Május második óta, tekintetes uram

— Helyes, jól van. Hát a hatvannégyes számban ki van?

Az útmester a ki vele együtt ment a drezinán mondja rá:

— Stepáncs Szpiridov Vazul.

— Szpiridov, Szpiridov... ez. ez ugyanaz, aki a múlt évben Önnél a megrovattak közé volt felvéve?

— Igen, az.

— Nó jó, nézzük hát meg Szpiridov Vazult. Hajtsatok.

Megindították a munkások a hajtót és ment a drezina tovább.

Néz Simon utánuk és gondolja magában; nó lesz most odaát a szomszédnál hadd-elhadd.

Két óra mulva ment Simon a vonalát bejárni. Észreveszi, hogy a töltés hajlásánál valaki jön, s a fején mintha valami fehérész látszanék. Nézi Simon, nézi, — hát Vazul jött; kezében bot volt, vállán kis batyu, arcza meg kendővel bekötve.

— Hová indultál, szomszéd? kiált feléje Simon.

Vazul odament hozzá egészen közel, de alig lehetett ráismerni. Fehér volt, mint a fal, és szemei vadul forogtak; beszélni akart, de a szava elállt

— A városba, mondá, Moszkvába... az igazgatóságához.

— Az igazgatóságához... no, hát még ugyan mit nem? Aztán ott panaszt akarsz tenni, ugy-e? Hagyd abba Sztepanovics Vazul, felelj el...

— Nem testvér, azt én el nem felejttem. Nem lehet ezt abbahagyni. Hát nem látod,

— **Cyászbir.** Özv. Kónya Dánielné, sz. Zágoni Kónya Károlina a maga és testvérei számos jobarátok nevében fájdalommal tudatja, hogy hű férje Zágoni Kónya Dániel Torda-Aranyosmegye központi közgyámja életének 63-dik, házasságának 28-ik évében folyó év és hó 8-án, d. u. 2 órakor meghalt. A derék hivatalnok temetésén a megyei tisztikar, a kir. törvényszék tagjai és számosan vettek részt.

— **Hushagyó-kedden** a csegezi „Dalkör” saját alapja javára zártkörű táncszüvegalmat rendez. Megelőzőleg a „Tavasztündére” című színművet adják elő.

— **A tordai tűzoltó-testület** költségei fedezésére 1892. február hó 27-én a volt „kaszinó” termében zártkörű táncszüvegalmat rendez. Belépti jegy személyenként 80 kr. — Kezdeté este 8 órakor. — A vendéglői teendőket János József jó hírű vendéglős látja el, s — hir szerint — társas-vacsora is készül, melyre eddig már 76-nál több résztvevő jelentkezett.

— **Hirek innen-onnan.** Az új országgyűlésnek mindkét háza febr. 20-án szombaton tartja meg első ülését. 22-én fogadja a Király az országgyűlés tagjait, a trónbeszédet felolvastva, melyben kifejti az országgyűlés reform-feladatait. A ház ez idő szerinti legidősebb tagja Vukotinovic lesz a kor-elnök. — Fejérváry honvédelmi minisztert, ki leányát meglátogató volt Szófiában, ott igen szívesen látták az irányadó körök. Ferdinánd fejedelem hosszabb kihallgatáson fogadta, majd meghívta ebédre is. A helyőrség tisztikara tiszteletére fényes lakomát rendezett, a melyben a minisztert, valamint Ausztria-Magyarországot lelkes felköszöntőkben éltették. — Orosz állami megrendelés történt

hogy képen ütött, — hogy a vér elborított. A meddig élek, el nem felejttem, de nem is hagyom annyiban.

Simon megfogja a kezét és így szól hozzá: Stepánycs. hagyd abba; szívemből mondom neked, jobb ha nem teszed.

— Mit, jobb? Tudom én magam is, hogy jobb ha nem teszem, és hogy te igazat mondasz, meg hogy a javamat akarod. Én rám nézve jobb, ha nem teszem, de az igazság — testvér — azt kell venni.

— Té, hát mondjad csak, hogyan, mikép történt?

— Mikép... hát úgy történt, hogy megsejlelt mindent, — leszállt a drezináról, — s benézett az órházba. Tudtam, hogy szigorúan fog majd vizsgálni, és rendbe hoztam mindent a maga módja szerint. Mikor már indulóban volt, előálltam neki a panaszommal. Ő azonban rögtön rám kiáltott: „Mit, te, ilyen-amilyan; mi itt hivatalos vizsgálatot tartunk, te meg előállasz nekünk a veteményes kertedről panaszkodni! micsoda, mikor itt titkos tanácsosok vannak, te a káposztáddal hozakodol elő!” Én nem állhattam már tovább szó nélkül, mondtam valamit, ő pedig a arra — úgy látszik — megharagudhatott, nekem jön és megüt... én meg ott álltam, mintha csak muszáj lett volna mindennek úgy lenni. Azok aztán tovább hajtottak, én felocsudtam; lemostam a vért a képepről és elmentem.

— Hát az órház?

— Ott maradt a feleségem, — az majd ellátja. A többi meg...

Vazul fölállt és indulni akart.

— Isten áldjon meg, Simon. Nem tudom kapok-e majd igazságot.

— Talán csak nem még gyalog?

— Az állomáson majd fölkerézkedem a tehervonatra, és aztán holnap Moszkvában leszek.

A két szomszéd bakter elbucsuzott egymástól, és vazul elment, — nem is látták sokáig. A felesége dolgozott helyette, sem éjjele, sem nappala nem volt. Várta az urát és a hosszú várakozás meg viselte szegénységre nagyon. Harmadnapra megérkezett a revízió; egy gözös, egy podgyászokcsi, két első osztályu vagon.

Torda-Aranyosvármegye alispánjától.

Sz. 835—1882.

Sz.-Földvár községben a Sz.-Földvár községet a kocsárdi állomással összekötő uton egy 7 m. széles, 5 m. belvilágu 630 frt 14 krral előirányzott fahid újból építésének biztosítása céljából — 1892. február hó 23-ának d. e. 10 órájára — hivatalos helyiségben tartandó zárt ajánlati versenytárgyalást hirdetek.

A versenyezni óhajtok felhivatnak, hogy a fentebbi munkálatok végrehajtásának elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számítandó s a részletes feltételekben előírt 5%-nyi bánatpénzel ellátott zárt ajánlataikat kitűzött nap 10 órájáig hozzám anyivalinkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek, a tordai m. kir. államépítészeti hivatalnál a rendes hivatalos órákban naponként megtekinthetők.

Tordán, 1892. február hó 7-én.

RÉDIGER BÉLA,
h. alispán.

Torda-Aranyosvármegye alispánjától.

Sz. 707—892.

Valamennyi főszolgágitó és két tanácsnak.

A folyó évi ujonczozási, utazási és működési tervezet tudomás és az általános közhírré tétel azonnali elrendelése végett ide zárva megküldöm és felhívom (czinet) tegyen megfelelő intézkedést arra nézve, hogy az ujonczállítás a törvény és rendeletek értelmében keresztül vitethessék.

A sorozó-bizottság működésének gyors és szabatos menete, újabb tapasztalat szerint is, nagy mérvben az által nehezítették, hogy egyfelől a járási tisztviselők a védtörvényi utasítás 42. 43. és 90-ik §§-aiban foglalt intézkedés

ellenére kellőleg nemell enőrzik az állítás-köteles elővezetését, s azoknak a korosztályok rendjében és minden korosztályon belül a sorozás szerinti előállítását megfelelőleg nem rendezik, másfelől pedig, hogy a községi előjárók, kiknek törvényes kötelessége az állításkötelesséket a sorozó-bizottság elébe vezetni, s azoknak személyes azonosságát igazolni nem jelennek meg, s ha megis jelennek kevésbé törődnek azzal, hadkötelesei megjelentek-e?

Zavarólag hat aztán különösen az állításköteles személyazonosságának megállapításánál azon körülmény, hogy a szülők nevei (apa, anya) keresztnéve az állítási lastrom 7-ik rovatába nem vezetnek be és nem vezetnek be a hol szükséges az állításköteles ifju egyéb (csufondáros) neve az állítási lastrom 3-ik rovatába, pedig tekintet nélkül arra, életben vannak-e a szülők, vagy nem, azoknak keresztnéve, nemkülömben az állításköteles ifju egyéb mellék nevének bevezetése az állítási lastromba mulhatatlanul szükséges a személyazonosság megállapítása és személy csere kikerülése tekintetéből.

Ezen tapasztalt hiányokra és rendetlen ségekre a végett hívom fel (czimed) figyelmét, legyen szigorú figyelemmel arra, hogy jövőre ne ismétlődjenek.

A személycsere kikerülése tekintetéből oktattatni rendelem a szolítással megbízott közegeket arra, hogy a szolításkor az állítás köteles vezeték és keresztnévén kívül még a mellék neveit is kikiáltásák.

Tegye továbbá szigorú kötelességévé a községi előjáróknak és körjegyzőknek, hogy úgy az állításkötelesséket, mint a megvizsgálandó férfi rokonokat, a védtörvényi utasítás 42-ik §-a 1-ső o.) f.); valamint a 43-ik § 2-ik b.) pontja értelmében az ujonczozási terv alapján (czim) által megállapított sorrendben teljes számban elővezessék, s névsor felolvasás mellett, — a sorozási nap reggeli 7 óraker korosztályonként a sorozó járási tisztviselőnek számba adják.

Ugy a községi előjárók, mint a körjegyzők arra is figyelmeztetendők, hogy jelenlétük a sorozási helyiségben mulhatatlanul szükséges és mindaddig míg a sorozóbizottság működését be nem fejezte, jelen kell lenniük.

Tordán, 1892. január 30.

RÉDIGER BÉLA,
h. alispán.

Sz. 749—1891.

bírói végrehajtó.

Arverési hirdetmény

A kir. járásbírósnak 3670—1891. számú kiküldése alapján közhírré tételik, hogy a „magyar francia biztosító részvénytársulat”-nak gróf Spannokoy Leo alperes elleni 60 frt 28 kr. tőke s járuléki iránti kielégítési végrehajtása tárgyában alperesnek 1891 év: szeptember hó 14-ik napján bíróilag lefoglalt és 1300 frtra becsült a 3 drb kocsiából álló ingóságaira az árverés 1892. február 29-én délutáni 3 órára Gerenden alperes gróf úr lakásán kitűzetik, miről felek lehető tulajdoni vagy elsőbbségi igénylők, valamint a kir. pénzügyigazgatóság és venni szándékozók ezennel a törvényszerű intézkedés, megtehetése és tudomás vétel végett ezennel értesítetnek.

A kir. járásbírósnak r. végrehajtójától.

Tordán, 1892. január hó 8-ik napján.

Lukács Sándor,
bírói végrehajtó.

Sz. 42—1892.

bírói végrehajtó.

Arverési hirdetmény.

A kir. járásbírósnak 4483—1891. számú kiküldése alapján közhírré tételik, hogy Klein D. cég felperesnek és társainak gróf Spannokoy Leo alperes elleni 305 frt 50 kr. tőke s járuléki iránti kielégítési végrehajtása tárgyában alperes az 1891. évi december hó 9-én bíróilag lefoglalt és 2977 frtra becsült 2 kocsi, 2 ló, 1 pár szíjhám, 3 nyereg, 3 pár szíjgyeplő, 1 kárából asztal, a 11 tételtől 32 tételig több nemű házi butorokból és más háziesszközök 1 álló ingóságaira az árverés 1892. február 29-én d. e. 10 órától egész napra Gerenden alperes gróf úr lakásán kitűzetik, miről felek lehető tulajdoni, vagy elsőbbségi igénylők, valamint a kir. pénzügyigazgatóság és venni szándékozók ezennel a törvényszerű intézkedés megtehetése és tudomásvétél végett ezennel értesítetnek.

A kir. járásbírósnak megbízásából.

Tordán, 1892. február hó 8-án.

Lukács Sándor,
bírósi kiküldött

Tisztelettel van szerencsém a helybeli és vidéki urak becses tudomására hozni, hogy több év óta fennálló, jó hirnévnek örvendő

FÉRFI SZABÁSZATI-MŰTERMENET

főtér r. kath. plebánia-épületbe helyeztem át,

együttal szives tudomásukra hozom, hogy műtermemet kivált a Tavasz és Nyári idényre tetemes honi és külföldi ruha-szövetekkel rendeztem be, melyet személyes bevásárlásaim folytán a szövetek minőségéről és a ruhák készítéséért teljes felelősséget vállalok.

Végül megjegyezni kívánom, hogy a nem tőlem vásárolt szövetek megkészítését is készséggel elfogadom s főtörekvésem: mindenkor a PONTOSSÁG, JUTÁNYOS ÁR és az UJ-DIVAT.

Szives pártfogásukat kérve vagyok

kiváló tisztelettel

Bartha János,

férfi-szabó.

4-7

H I R D E T É S E K

felvétetnek

az „ARANYOSVIDÉK” kiadóhivatalában

Hid-utca 32. szám.